

[Svend Heiselberg]

»Hvilke forbrugsbegrænsende virkninger skønnes det at ville have, hvis der gennemføres en 20 pct.s statsafgift på det privatforbrug i henhold til ligningslovens § 28, som ligger f.eks. over 150.000 kr., eksempelvis udmålt på et ægtepar med to børn under 18 år?«

Begrundelse

Da det tilsyneladende ikke kan lade sig gøre at begrænse privatforbruget og fremme opsparingen, ville en 20 pct.s afgift utvivlsomt være en betydelig skærpelse af forbrugsbegrænsende foranstaltning med en deraf følgende øget opsparing, hvis oven for omhandlede forslag gennemføres.

Det er jo lignende foranstaltninger, man har pålagt kommunerne. Ordningen ville være let at administrere, og samtidig ville den enkelte være frit stillet, om man på trods af den ekstra afgift ville hæve sit privatforbrug. De lavest lønnede ville ikke blive ramt af ordningen, den øgede kreditgivning ville blive begrænset, og regeringen ville således kunne undgå nye skatter og afgiftsbegrænsninger.

Endelig er det spørgerens opfattelse, at ordningen kan være midlertidig.

Svar (3/9 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Ministeriet for skatter og afgifter råder ikke over statistiske oplysninger med opgørelser af personers eller husstandes privatforbrug efter ligningslovens § 28.

På baggrund af Danmarks Statistiks forbrugsundersøgelse for 1981 kan man med et meget usikkert skøn anslå, at en 20 pct.s statsafgift af husstandes forbrug over 150.000 kr. i 1981 kunne have indbragt ca. 4-5 mia kr.

Der foreligger ikke statistiske oplysninger om husstandes forbrug for senere indkomstår, og der er således ikke grundlag for at skønne over, hvor stort et provenu en lignende beskatning af forbruget i 1986 vil indbringe.

Spm. nr. S 1664

Til statsministeren (27/8 86) af:

Albrechtsen (VS):

»Vil regeringens forslag til energiafgiftsforhøjelser blive udformet på en sådan måde, at forbrugerne igen vil blive ramt af prisstigninger?«

Begrundelse

Da regeringen gennemførte martspakken, blev det trods klare løfter herom ikke sikret, at der kun skete en neutralisering af prisfaldet. Tværtimod: indgrebet førte som bekendt mange steder til betydelige huslejestigninger. F.eks. oplyste statsministeren den 30. april 1986 i folketingets spørgetid, at Århus kommunale værker, der står for det meste af varmforsyningen i Århus, havde beregnet omkostningsforhøjelsen i forbindelse med jule- og påskepakkerne til i alt 53 mill. kr., som skal hentes fra forbrugerne fra august 1986. Dette har ført til betydelige huslejeforhøjelser i Århus (omkring 200 kr. om måneden i forhøjelse i en almindelig familielejlighed).

Nu har statsministeren så bebudet nye forhøjelser af disse energiafgifter. Det vil altså igen føre til særdeles følelige og meget sociale huslejestigninger. Og statsministeren har netop over for pressen understreget, at han ikke vil imødekomme forslaget om sociale kompensationer: »Ideen er jo ikke at gribe ind for at fordyre energipriserne, men at fastholde niveauet. Og så tager vi jo ikke noget fra nogen. Derfor opstår der ikke et nyt behov for sociale kompensationer«. (Citeret efter Aktuelt den 20. august 1986).

Som det ses, har statsministeren altså lagt op til samme forløb som sidst. Man bedyrer, at der ikke skal tages noget fra nogen. Derfor nægter man at give kompensation. Og derpå viser det sig så, at der alligevel kommer store huslejestigninger.

Det er en uanstændig måde at føre politik på, og derfor vil VS opfordre statsministeren til at tone rent flag: skal afgiftsforhøjelserne igen føre til huslejestigninger uden kompensation, så sig det, som det er!

Svar (10/9 86):

Statsministeren (Poul Schlüter):

I forbindelse med forhandlingerne mellem regeringspartierne og det radikale venstre i marts 1986 blev det aftalt, at energiafgifterne kunne reguleres, hvis de aktuelle råvarepriser ændredes.